

12

2021

ISSN-0207-4710

GÖYƏRCİN

KEÇİ QURDU NECƏ ALDATDI

(Fars xalq nağılı)

Qış bitmək üzrə idi, ancaq dağlarda qar və buz hələ əriməmişdi. Çobanın arıq və topal bir keçisi var idi. O, sürü ilə buzlu yamaclara çıxma bilmədiyi üçün çoban keçini qoyub getmək məcburiyyətində qalırdı. Axşam sürü otlaqdan gələndə keçiyə də onların arxasınca arxaca qayıdırdı.

Bir dəfə həmin keçiyə tək otlayanda canavar onu gördü. Ancaq hücum etməyə cəsarəti çatmadı. Bilirdi ki, mürğülü köpəklər yuxudan oyansalar, canavara rəhm etməyəcəklər. Ona görə o, hiylə işlətmək qərarına gəldi. Keçiyə yaxınlaşıb şirin dilini işə saldı.

Keçiyə çox narahat oldu və soruşdu:

- De görüm nə istəyirsən?

- Heç nə. Sadəcə səni yazığımı gəlir. Bir dəri bir sümüksən. Mən yaxşı bir otlaq yeri bilirəm. Ora gedib otlasan, tezliklə kökələ bilərsən.

Söz keçinin ağına batdı. Ümidlə soruşdu:

- Mən necə kök ola bilərəm?

- Çox sadə. Buradakı ot dadlı deyil. Mən tanıdığım yerdə isə ot qalın və şirəlidir. Ancaq özün bilərsən. Məndən demək.

Sonra o, keçiyə vidalaşdı, getdi və otlağa gedən yolun üstündə gizləndi.

Qurdun getməsindən ürəklənən keçiyə yavaş-yavaş otlağa sarı getməyə başladı. Birdən o, qurdu gördü. Canına qorxu düşdü. Ancaq özünü sındırmadı. Qurdu dedi:

- Bilirəm mənə yemək istəyirsən. Etirazım yoxdu, onsuz da canımdan bezmişəm. Ancaq bir az səbrli ol. Burada mənə yesən, səs-küy qopacaq.

Qurd keçiyə razılaşdı. Onlar birlikdə dağa çıxmağa başladılar. Keçiyə qabaqda, canavar isə onun ardınca gedirdi.

Keçiyə qurdun ona ən qısa zamanda hücum etmək üçün bəhanə axtardığını anladı və çox nəzakətlə dedi:

- Tələsmə, ay canavar, onsuz da mən sənə ovunam. Qoy bir az da gedək. Yoxsa köpəklər duyduq düşüb gələr, səni parçalayar.

Onlar yenə də yollarına davam etdilər. Keçiyə vaxt uzadır, qurd isə onu yeməyə tələsirdi.

Keçiyə bilirdi ki, çoban qarşdadır və onun yanına qaçmaq üçün fürsət axtarırdı. Qurd arxaya, kəndə sarı baxanda keçiyə son gücünü toplayıb qaçdı və sürüyə çatdı.

Ertəsi gün canavar yenidən köhnə yerdə otlayan keçiyə gördü. Öz-özünə dedi: "Burada çox qurd var, keçiyə bəlkə də mənə tanımadı. Bu dəfə onu aldadıb yeyərəm, qaçmağa qoymaram".

Qurd keçiyə yaxınlaşdı və dərhal onu tanıdı. Ancaq özünü bilməzliyə vurdu. Yenə də buraların otunun dadlı olmadığını söylədi.

Keçiyə dedi:

- Mən səni inanmıram.

Qurd dedi:

- Dinlə, keçiyə, bura dadlı torpaq deyil, daha yaxşı olar ki, burada yox, başqa bir yerdə otlayasan.

Keçiyə ona cavab verdi:

- Səni inanmıram. Sözlərini dəlil ilə təsdiqlə, sonra hara desən gedim.

Qurd dedi:

- Mən səni necə inandırım?

- Çox sadə. Hündürə qalxıb səsin gəldikcə ula və and iç ki, bu torpağın otu qətiyyətlə dadlı deyil.

Qurd razılaşdı:

- Yaxşı, bu asan məsələdir.

Qurd ulayanda köpək mürğüdən oyandı və ona tərəf qaçdı. Səsə kəndin bütün köpəkləri gəldilər və canavarı parçaladılar.

Tərcümə edən: R.Y.Əliyev

